

Vedkommende i Princippet, men kun enig i at yde det Tilslutning. Der er for saa vidt ikke synderlig stor Forskel herpaa. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at Venstres Ordfører i 1918—19 den 25. Marts ikke blot sagde: Vi er fra Venstres Side enige om at kunne give vor Tilslutning til, at man gaar til at indføre 8 Timers Arbejdsdag ogsaa for Statens Tjenestemænd, men udtrykkelig senere sagde: Vi har fra Venstres Side anset det for rigtigt at gøre opmærksom paa, at medens vi er enige i selve Princippet, er der med Hensyn til Overarbejdsforholdet noget, som vi ønsker at henlede Opmærksomheden paa — noget, hvortil der ogsaa blev taget Hensyn. Den højtærede Minister søger nu at fremstille Forholdet, som om Princippet 8—10 Timers Arbejdsdag i Virkeligheden kun var gennemført saaledes, at der slet ikke fandtes nogen anden Arbejdsdag end 8 Timers. Det er jo fuldkommen urigtigt. Den højtærede Minister ved meget vel, hvordan Tilstanden var, at der var baade 8, 9 og 10 Timers Arbejdsdag efter den forskellige Bedømmelse af Arbejdets Karakter, efter den Maade, hvorpaa det lagde Beslag paa den vedkommende. Dette blev i den oprindelige Ordning gennemført Punkt for Punkt med Tilslutning fra Partiet Venstre for hver eneste Afgørelses Vedkommende, saa længe som det radikale Ministerium foreslog det gennemført. Senere er man, efter at Forholdene i Landet har ændret sig, efter at Arbejdets Omfang er gaaet ned, og efter at den økonomiske Nedgangstid er kommet, gaaet til en Revision, og alle Partier har sluttet sig dertil og medarbejdet paa Gennemførelsen af denne Revision. Naar den højtærede Minister nu siger, at han ikke er vis paa, at det Arbejde, som er udrettet af Raadsformand Kofoed, har vundet Paaskønnelse hos os, er det jo saa langt fra Tilfældet, at vi tværtimod paa ethvert Punkt har betragtet dette Arbejde som en fortrinlig Indsats for at gennemføre denne Arbejdstidsbegrænsning paa en heldig Maade. Jeg har endogsaa her i Salen haft Lejlighed til flere Gange at sige, at det var det eneste, jeg virkelig kunde rose den nuværende Regering for, at den i Spidsen for Sparekommissionerne havde sat Raadsformand Kofoed, en Mand, hvis Indsigt, sociale Forstaaelse og Forhandlingssevne havde været det, der garanterede det Resultat, der var kommet ud, nemlig et fuldt Samarbejde om Forslaget og derfor ogsaa en fuld Gennemførelse af en Revision under fuld Opretholdelse af Princippet.

Ministeren for offen'lige Arbejder (Slebsager): Venstre havde Punkt for Punkt givet sin Tilslutning og var enig i disse Ændringsforslag siger det ærede Medlem Hr. Rode, og det er jo rigtigt. Venstre havde givet sin Tilslutning, men Udførelsen i det praktiske skete fra Administrationens Side, og den skete efter de Principper, som blev angivet fra den daværende Regerings Side. Og nu overdriber det ærede Medlem igen, naar han vil lægge mig i Munden, at jeg havde sagt, at der slet ikke var nogen Afvigelse fra 8 Timers Arbejdsdagen. Saaledes sagde jeg ikke, men jeg sagde, at der var alt for faa Afvigelser fra 8 Timers Arbejdsdagen, alt for faa. Det var der, den store Fejl var; der skulde være mange, mange flere Afvigelser fra de 8 Timer, hvor der ikke var effektivt Arbejde. Det ved det ærede Medlem jo meget godt, saa naar det ærede Medlem bliver ved med at gentage dette, er det i Virkeligheden noget af det gamle klippe-klippe, for det er ganske urigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Naar den højtærede Minister igen her i Dag paa samme Maade, som man fra Partiet Venstres Taleres Side saa ofte gør, søger at unddrage sig Ansvar for, hvad man gav sin Tilslutning til i 1919 under de daværende Forhold, synes jeg dog, der er al mulig Grund til at minde om, at noget af det første, Ministeren foretog sig, efter at han havde overtaget sit nuværende Embede, var paa et meget væsentligt Punkt at udbygge det Tjenestetidssystem, som var skabt i 1919, og udbygge det paa en saa doktrinær Maade, som der vel overhovedet kunde være Tale om ud fra Ministerens Synspunkt nu. Jeg behøver her blot at minde om, at da Ministeren fastsatte Reglerne for Lokomotivpersonalets Tjenestetid ved Cirkulære af 30. September 1920, gik Ministeren her til at fastsætte en Arbejdstid paa endogsaa under 7 Timer daglig. Det forekommer mig dog, der er Grund til at minde det høje Ting om en saadan Handling fra Ministerens Side i 1920, naar Ministeren nu paa ethvert Punkt søger at unddrage sig Ansvar for, hvad han og hans Parti var med til paa det daværende Tidspunkt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Lokomotivpersonalet var den Del af Personalet indenfor Statsbanerne, som